

Ақийда дарслари (153-дарс). Дўзахга кирмай қолиш амал туфайлидир

АҚИДА
153-ДАРС

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАҲУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТҮЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ҲАҚИДА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

17:00 / 11.10.2021 3108

Баъзи мўмин бандалардан дўзахга мубтало қиладиган амаллар содир бўлса-ю, у кейин бошқа керакли амалларни қилса, дўзахга кирмай қолиши мумкин. Маълум гуноҳларни қилган одамнинг дўзахга кирмай қолишига сабаб бўладиган амалларни уламоларимиз учга бўлганлар.

1. Тавба.

Аллоҳ таоло Зумар сурасида:

نَّالِ لَلْاِةِ مَحَّر نَم اُوَطْنَقَتِ اَلْمَوْسُفَنَّا اَلَعِ اُوَفَرَسَا نِي دَلَا ي دَابِع اِي لُق
مُيَحَّر ل ا رُوْفَع ل ا وُه ء ن ا ع ي مَح ب وُن د ل ا ر ف ع ي ء ل ل ل

اَل مُثُ ب ا د ع ل ا مُ ك ي ت ا ي نَا ل ب ق ن م ء ل ا و م ل س ا و مُ ك ب ر ل ل ا و ب ي ن ا و
ن و ر ص ن ت

«(Менинг номимдан) айт: «Эй ўз жонларига жавр қилган бандаларим, Аллоҳнинг раҳматидан ноумид бўлманг! Албатта, Аллоҳ барча гуноҳларни мағфират этар. Албатта, Унинг Ўзи ўта мағфиратлидир, ўта раҳмлидир. Сизга азоб келишидан олдин Роббингизга қайтинг ва Унга мусулмон бўлинг. Сўнгра сизга ёрдам берилмас», деган (53-54-оятлар).

Аллоҳ таоло Марям сурасида:

فَوَسَّفَتَاوَهُشَلَا اُوْعَبَّتَاوَاةَالصَّلَا اُوْعَاَصْرًا فُلَخْمُوْدَعَبْنَمَفَلَخَف
اِيَعَنَوَقَلِي

نَوْمَلطِيَاوَاةَنَحْلَا نَوْلُخْدِيَاكَلْاُوْاْفَاَحْلَاصَلَمَعَوَنَمَاوَابَاتَنَمَالا
اِيَش

«Бас, уларнинг ортидан бир ўринбосарлар қолдики, улар намозни зое қилиб, шаҳватларга эргашдилар. Бас, тезда ёмонликка йўлиқурлар. Магар ким тавба қилса ва иймон келтириб, амали солиҳ қилса, бас, ана ўшалар жаннатга кирурлар ва ҳеч зулм қилинмаслар», деган (59-60-оятлар).

Аллоҳ таоло Фурқон сурасида:

هُلَلَا مَّحَيَّتَالسَّفَنَلَا نَوْلُتَقِيَاوَاةَالاَهْلَاللَا عَمَنَوُعُدِيَاوَاةَالنِيَدَّلَاو
اِمَاثَاَقَلِيَاكَلْذَلْعَفِيَاوَاةَالاَوَقَحْلَابَالا

اِنَاهُمْهَيَفْدُلُخَيَاوَاةَمَايَقَلَا مَوِيْبَادَعْلَاوَاةَلْفَعَاَصْرِي

مَوَاتَايَسْهُلَلَا لِدَبِّيَاكَلْاُوْاْفَاَحْلَاصَلَمَعَوَنَمَاوَابَاتَنَمَالا
اِمِيَحْرَاوُفَعُغْلَلَا نَاكُوتَاَنَسَح

«Улар Аллоҳ билан бирга бирор илоҳга илтижо қилмаслар. Аллоҳ (ўлдиришни) ҳаром қилган жонни ноҳақдан ўлдирмаслар. Зино қилмаслар. Ким ана шуни қилса, уқубатга дучор бўлур. Қиёмат куни унинг азоби бир неча баробар кўпайтирилур ва у(азоб)да хор бўлиб, мангу қолур. Магар ким тавба қилса, иймон келтириб, солиҳ амал қилса, бас, Аллоҳ ана ўшаларнинг ёмонликларини яхшиликларга алмаштирур. Аллоҳ ўта мағфиратлидир, ўта раҳмлидир», деган (68-70-оятлар).

2. Яхши амаллар.

Маълум гуноҳларни қилган мўмин одамнинг дўзахга кирмай қолишига сабаб бўладиган амаллар тоифасига ҳасанот – яхши амаллар ҳам киради.

Аллоҳ таоло Худ сурасида:

نَبِيَهْدِيَاوَاةَالسَّخْلَا نَالِيَللَا نَمَ اَفَلُرُوَاةَاللَا يَفَرَطَاةَالصَّلَا مَقَاو
نِيَاكَلْاُوْاْفَاَحْلَاصَلَمَعَوَنَمَاوَابَاتَنَمَالا

«Албатта, яхшиликлар ёмонликларни кетказади», деган (114-оят).

Мўмин киши томонидан қилинган ҳар бир яхши иш ёмонликларни кетказади ва ўз эгасининг дўзахга киришдан сақланишига сабаб бўлиши мумкин.

هَلْ لَعَلَّ لِي صِلَهِ لَوْلَا أُسْرَ يَلْ لَاقٍ لَاقٍ هُنَّ عُلُ لَوْلَا يَضْرَرُ رِذْيَ بَأْ نَعٍ
قَلَاخٍ وَ، اَهُمْ مَتَّعَ نَسْخَ لَوْلَا عَيْسَى لَعَبْتُ أَوْ تَنْ كَأَمْ تُحَيِّحَ لَوْلَا قُتَا: مَلَسُو
يُذِمُّ رَّتْ لَوْلَا هَاوَر. «نَسَحَ قُلُحِبَسَانِ لَوْلَا»

Абу Зарр розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менга:

«Қаерда бўлсанг ҳам, Аллоҳга тақво қил. Ёмонликка яхшилиқни эргаштир. Бу уни ўчиради. Одамларга хусни хулқ ила муомала қил», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

3. Мусибатлар.

Маълум гуноҳларни қилган мўмин одамнинг дўзахга кирмай қолишига унга бу дунёда етган мусибатлар ҳам сабаб бўлади.

لَاقٍ مَلَسُو هَلْ لَعَلَّ لِي صِلَهِ لَوْلَا نَعٍ هُنَّ عُلُ لَوْلَا يَضْرَرُ رِذْيَ بَأْ نَعٍ
«لَوْلَا، يَدَا لَوْلَا، نَزَحَ لَوْلَا، مَهْ لَوْلَا، بَصَوَ لَوْلَا، بَصَنَ لَوْلَا، مَلَسُ مَلَا بِي صِيْ ام
نَاخِي شِلْ لَوْلَا هَاوَر. «هَأَيَّ اطَّخُ نَمَ اَوْبُ هَلْ لَوْلَا رَفَكَ اَلْ اَهُكَ اَشِيْ عَ كُ وَّ شِلْ لَوْلَا تَحَّ مَغ»

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Мусулмонга қай бир мусибат: ҳорғинликми, беморликми, ташвишми, маҳзунликми, озорми, ғам-ғуссами, ҳаттоки, тикан киришими, етадиган бўлса, албатта, Аллоҳ улар ила унинг хатоларини каффорат қилур», дедилар».

Икки шайх ривоят қилганлар.

نَمَ امٍ «لَاقٍ هَلْ لَوْلَا لَوْلَا أُسْرَ يَلَعُ تُلَحَّدُ لَاقٍ هُنَّ عُلُ لَوْلَا يَضْرَرُ لَوْلَا دَبَّ عُنَّ
امَكَ وَتَأَيَّيَسَ اَوْبُ هَلْ لَوْلَا رَفَكَ اَلْ اَهُقُ وَفَ امَفُ عَ كُ وَّ شِلْ لَوْلَا، يَدَا هُبَّ بِي صِيْ مَلَسُ م
نَاخِي شِلْ لَوْلَا هَاوَر. «اهَقَرُو عَرَجَّ شِلْ لَوْلَا طَحَتْ

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳу айтадилар:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қай бир мусулмонга бирор мусибат етса, бирор тикан кирса ҳам, албатта, Аллоҳ унинг сабабидан ўша банданинг ёмонликларини худди дарахт ўз баргларини тўкканидек тўкадир», дедилар».

Икки шайх ривоят қилишган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди